

26 СТРУЧНИ СУСРЕТИ МСВ ПУ СРБИЈЕ
ИГРА – ОСНОВ РАЗВИЈАЊА И ИСПОЉАВАЊА СВИХ ДИМЕНЗИЈА
ДОБРОБИТИ ДЕТЕТА

Циљеви скупа:

Јачање компетенција учесника скупа као рефлексивних практичара у подржавању игре као кључне подршке учењу, развоју добробити деце;

Унапређивање професионалних компетенција учесника кроз критичко преиспитивање и развијање рефлексивне праксе као услов за квалитетне промене.

У оквиру програма реализована су:

Пленарни рад у два термина са 6 излагања,

7 дискусионих група,

7 сесија,

6 радионица.

Скуп су чинили близу 200 професионалаца из Републике Србије, али и гости из Босне и Херцеговине и Црне Горе.

Изложено је 38 радова.

Извештај са Првог пленума

Уводно обраћање председнице Савеза учеснике сусрета је подсетио на период између два стручна сусрета, подсетило на подручја рада практичара и најавило шта су циљеви и каква је „методологија“ која ће омогућити активно учешће и квалитетно учење свих учесника, без обзира у којој су улози (аутор рада, учесник, модератор, водитељ дискусионе групе, радионице...)

Два пленарна предавања професорке др Живке Крњаје и др Невене Митранић, покренуле су промишљање, отворила питања на која су сем професорки одговарали током наредног дана сви учесници различитих дискусионих група и радионица. Пленум се наставио и наредног дана у вечерњим часовима и додатно инспирисао учеснике на активно учешће, покренуо хоризонтално учење кроз увиде о пракси који обећавају да ће кроз акцију покретати нове промене.

Извештај са дискусионе групе

На дискусионим групама водитељи и учесници су користили приручник Стратегије развијања заједничког програма у складу са специфичностима појединих узраста деце

чиме су нагласили важност читања литературе - приручника/водича које су као подршку квалитетном увођењу и ширењу ОП Године узлета добили практичари сваке васпитне групе у свим јавним ПУ у Србији, важност сталног коришћења и враћања приручницима и самом документу Године узлета као референтном оквиру за промишљање сопствене праксе.

Учесници су кроз уводну презентацију мотивисани да промишљају и разговарају у малим групама о стратегијама којима подржавају све аспекте реалног програма. У почетку је то било кроз нешто општије навођење, да би после ишчитавања делова приручника и праћења презентације колегиница, своје увиде допунили препознатим конкретним поступцима, а затим додали још неке из своје праксе. Такође су у својим промишљањима о ономе што их чини професионалцима наводили да је то познавање природе детета, потреба породице, континуирана едукација, стручно усавршавање, заједничко учење у вртићу, стварање прилика да се учи од других и да учимо друге, на стручним сусретима... и да се та знања и умења примењују у пракси...

Извештаји са радионица

Учесници су грађење сарадње и партнерства са породицом кроз рад у малим групама дискутовали кроз постизање заједничког разумевања и истицали да је обострана иницијатива, стицање поверења и заједништво добар пут на којем већ дуго јесмо, али да имамо пуно простора, да добру праксу негујемо и тражимо решења за изазове. Сваки учесник је могао да оде са радионице са неком идејом коју може применити у пракси своје установе и поделити са колегама.

Увиди који су се издвојили: потреба увођења различитих канала комуникације са породицом; идентификација тешкоћа/препрека да се родитељи укључе; важност изналажења начина да се конкретне породице укључе имајући на уму њихову заузетост послом, оптерећеност другим пословима...; увид да лако склизнемо у давање задатака родитељима; увид да су медицинске сестре васпитачи професионалци и да родитељи када су у групи не треба да раде наш посао уместо нас; смислено укључивање породице.

На крају једне од радионица је реализована игра „Пренеси поруку“, коју је иницирала једна од учесница. Уз помоћ позитивних пантомимских порука, игра је имала за циљ повезивање и узајамно охрабривање учесника.

Извештаји са сесија

Сви радови су садржали важне елементе из Основа програма, а у дискусијама се показала велика спремност за дељење и прихватање сугестија и предлога за унапређење праксе. Учесници су у сваком приказаном раду препознали поруку коју су ауторке желеле да пренесу. Читава атмосфера је одисала високом мотивацијом за богаћење своје праксе и креирање нових радова за наредне Стручне сусрете. Констатовано је да су приказани радови и дискусија одговорили на тему сесија.

Након свих приказаних радова, дискусија је била конструктивна, подржавајућа за све ауторе и оно што је увид свих присутних, у дискусији су активно учествовали готово сви.

Износили су увиде у односу на Основе програма, наводили пример где се то у презентацији види, постављали додатно питање, имали неки предлог или повезали са претходном презентацијом. Слушали су једни друге и надовезивали се, а презентатори су такође, правили увиде шта ће прво применити од оног што су видели на скупу.

У садржајима који су презентовани учесници су делили своја искуства у развијању реалног програма у својим срединама, промишљања, питања која су себи постављали током процеса кроз који су пролазили, дилеме које су имали у примени Основа програма.

Кроз богатство садржаја приказали су на који начин су прилагођавали, градили, мењали и структурирали средину која подржава игру. Наглашена је важност хоризонталне размене између практичара као једног до скоро некоришћеног облика стручног усавршавања. Професионална заједница учења као размена, преношење знања и искуства, дискутовање, постављање питања, преиспитивање своје праксе и мењање у односу на увиде. У приказаним радовима могли смо видети како практичари граде рефлексивни приступ кроз процес хоризонталне размене, и како на темељу увида креирају стратегије, граде и развијају реални програм.

Видљив је процес кроз који пролазе током креирања инспиративне средине за игру и истраживање, начини учешћа, грађење односа са децом и међу децом, и међу практичарима у оквиру вртића. учења у животно-практичним ситуацијама, игри, планираним ситуацијама учења као и начинима властитог учешћа.

Видљива је доступност материјала и средстава, коришћење различитих простора у вртићу и у локалној заједници, учешће деце, сусретања и заједништво деце различитог узраста али и одраслих.

Могли смо видети како васпитачи и остали одрасли подупиру и проширују игру, посматрају и увиђају начине како су деца учила, истраживала и консултовала се са одраслима.

Учесници наводе да им је рад у дискусионим групама и могућност консултовања са професорком путем постављања питања и одговора које су добили претходног дана, дала одговоре на бројне недоумице, дилеме и питања. Такође наводе да им је такав приступ помогао да направе увиде који ће водити ка промени праксе и унапређењу квалитета.

ЗАКЉУЧЦИ ЗА ПОНЕТИ

Игра и истраживање у јаслицама омогућавају да јасленци постају „видљивији“ у заједници вртића;

Заједничка игра са старијим вршњацима мења културу установе и промовише другачију слику о детету јасленог узраста;

У разумевању игре детета одрасли треба да је флексибилан и маштовит;

Код отворене игре мед.сестре васпитачи препознају своју улогу да моделују, посматрају игру детета и прате његову иницијативу и чувају продукте игре. Вођена игра је најјасније препозната;

Дете је експерт за игру, одрасли гради своју осетљивост, тако што му дете у томе помаже;

Игре, заједнички простори и простори на отвореном су битна подршка транзицији деце из породице у вртић;

Пројекти у јаслицама „излазе“ из собе у заједничке просторе која постају места игре и истраживања, деце и одраслих;

Пројекти у јаслицама промовишу вредност и важност вршњачке заједнице и грађења односа са децом из других група, кроз игру као заједнички именитељ;

Деца јасленог узраста све више учествују у документовању;

Места у локалној заједници као места учења и истраживања су и даље изазов, због објективних препрека и изазова, те постоји простор за даље охрабривање васпитача, како би превазишли препреке.

Рефлексија – порука за наредни скуп

У пројектима је највидљивија проширена игра. Улога МСВ као партнера у игри са децом није заступљена. Управо из тог разлога, а имајући у виду основни циљ и тему скупа, наредни скуп ће бити посвећен овој важној области,

Игра је начин комуникације и живљења деце. Дете се не игра да би учило. Дете се игра без намере и плана. Оно се игра спонтано, користећи све своје потенцијале. Уколико желимо да подстакнемо дететов здрав раст и развој, нужно је да уђемо у дететов свет, а једини начин за то је да се играмо СА дететом.

Играјте се са децом!

Модератори сесија, и водитељи дискусионих група и радионица XXVI Стручних сусрета медицинских сестара васпитача Србије:

Олгица Стојић

Јасмина Вулегић

Марија Белензада

Драгана Антић

Татјана Ристивојевић

Дијана Радојковић

Неколико препорука за припремање стручних радова

При припремању радова за стручне сусрете, важно је приказати делове праксе из вртића који описују и показују примере из праксе усмерене на тему Сусрета. Није потребно представити приказ целог пројекта, већ ставити акценат на тему скупа.

Резимеи треба да су кратки и јасни, без општих места. У резимеима је важно истаћи елементе из рада који јасно издвајају аутентичност рада, оно што га разликује од свих осталих радова.

У презентацијама се често налази превише слика, малих димензија. На једном слајду је довољна једна или максимално две фотографије које приказују моменат из реалне ситуације, и где се уочљиво управо оно што аутори рада желе да прикажу.

С обзиром на тему ових Сусрета, циљ је приказати како се играмо са децом, а за то су најпогоднији кратки видео снимци, од 15 до 60 секунди, које ће Комисија, након прегледа брисати због заштите података.